दुहत्। यास्य सा तनूरासीत्। तामपाहत। तदहर-

ग्ते वै पुजापते दें हाः। यग्वं वेदं। दुहग्व पुजाः। दिवावे ने अधिति। तहेवानां देवत्वं। यग्वं देवानां देवत्वं वेदं। देववानेव भवति। गतदात्रहोराचाणां देवत्वं वेदं। देववानेव भवति। गतदात्रहोराचाणां जन्म वेदं। नाहाराचेषार्ति- जन्म। यग्वमहोराचाणां जन्म वेदं। नाहाराचेषार्ति- मार्च्हिति॥ ६॥

श्रमतोऽधि मनाऽस्त्रच्यत। मनः पृजापितमस्त्रत।
पृजापितः पृजाश्रस्जत। तद्दाइदं मनस्येव पर्मं प्रतिपृजापितः पृजाश्रस्जत। तद्दाइदं मनस्येव पर्मं प्रतिश्रितं। यद्दं किच्च। तद्ते च्छे वस्यसन्नाम् ब्रह्म।
व्यच्छन्ती व्यच्छन्यसमे वस्यसी वस्यसी व्यच्छित। प्रजायते पृज्या पश्रमिः। प्र परमेष्ठिना माचामाप्नोति। यएवं वेदं॥ १०॥

अग्निर्जायत तङ्ग्रयाऽतप्यताभिनदरोदीत् पुजापे-तीराद्स्वमस्जतास्जत घृतमदुद्द्यास्य सा तनूरा-सीद्हरभवहच्छति वेदं ॥ अनु॰ ६॥

इदं धूमाऽिमञ्चातिर्चिर्मरीचयउदारास्तद्भं ज्यासा तिमसा सपुजनेनात्सा जोत्सा सर्पप्रधा-धनात्सा तिमसा सपुजनेनात्सा जोत्सा सर्पप्रधा-भ्याः सीऽहाराचयाः सिधः स मुखात्तदहदेववानस